

**[Glønborg]**

Så er det spørgsmålet, om Ørestadsideen kan kobles sammen med de problemer, vi har, og være med til at give nogle løsninger. Det vil jeg ikke udelukke at Ørestadsmodellen kan, men nøgleordet er selvfølgelig salgsmulighederne. Flere ordførere har beskæftiget sig med det spørgsmål, om der nu er efterspørgsel efter det her, og nogle har sagt, at den har man ikke set. Hertil vil jeg naturligvis sige, at efterspørgsel er noget, man dels kan konstatere er til stede, men man kan også selv være med til at skabe den, fordi det er et spørgsmål om, om man er i stand til at gøre eventuelle investorer begribeligt, at her er noget, der er værd at gå efter.

Og det er så ligetil, at her må vi jo så foretage et valg. Man kan ikke lave en tredjerangsløsning og håbe, at man så er i stand til at skabe den fornødne efterspørgsel. Hvis der var en voldsom efterspørgsel, kunne vi selvfølgelig nøjes med en andenrangsløsning, for så ville det være nemt at stikke noget frem og sige: I ville jo så gerne have et sted at være, og så kan I da godt få det her.

Jeg er glad for, at det ikke er mig, der skal være handelsmanden i det her foretagende, for det egner jeg mig ikke til, og jeg tror såmænd også, jeg er glad for, det ikke er hr. Jørgen Estrup, der skal være det, for jeg har en tydelig fornemmelse af, at han heller ikke egner sig til det. Vi er nok typer, som ikke egner os til det, men det behøver jo ikke at betyde, at vi forhindrer de modige i at klø på. Vi har bare nogle krav og ønsker, som vi vil have tilgodeset.

Hr. Jørgen Estrup og jeg er jo meget enige i, at der er et miljø, der er en natur, som vi skal have tilgodeset. Når vi har gået ude på Amager Fælled og fornemmet det dejlige, der er derude, så skal vi jo ikke bilde os ind, at vi går på den jyske hede; der er altså trods alt både det ene og det andet at se og høre rundt omkring. Vi ved, når vi er der, at vi faktisk er midt i en stor by, og det er netop det charmerende ved det.

Derfor må vi sige, at selvfølgelig skal vi ikke have fælleden ødelagt, og det synes jeg heller ikke der er lagt op til. Der er lagt op til at finde et kompromis imellem at skabe noget vækst og bygge noget ud og frisere noget, men også at bevare noget af det oprindelige natur- og kulturlandskab, som vi har i en vis blanding derude.

Mit forslag skal være, at man lader være med at starte fra nord, men tynder lidt ud på planen i den nordlige ende, og så må man for min skyld godt udvide lidt i den sydlige ende omkring Bella Centret. På den måde tror jeg det kan lade sig gøre at opstille et kompromis.

**Finansministeren (Henning Dyremose):**

Sådan som jeg har lyttet til debatten, tror jeg, jeg kan konkludere, at i dag har været en god dag i Folketinget for København som kommune, for hovedstaden som et fremtidigt center i en region og dermed for hele Danmark. For sådan som jeg lytter til debatten, så føler jeg mig overbevist om, at når vi nu har haft vores udvalgsarbejde, når vi nu har haft vores forhandlinger omkring ændringer i projektet, så vil vi i løbet af rimelig kort tid kunne træffe en beslutning, hvor regeringspartierne, Socialdemokratiet, CD og sandsynligvis også Kristeligt Folkeparti i hvert fald står bag projektet, altså et stort, bredt, solidt flertal. Sådan forstår jeg faktisk bemærkningerne i dag.

Jeg vil godt sige, at jeg er meget charmeret af hr. Svend Aage Jensens billede af Amager som Københavns Manhattan. Jeg har selv haft det sådan, at når jeg har været i New York eller i New York-området – og det har jeg i min fortid i det private erhvervsliv tit været – så sluttede jeg af med et døgn på Manhattan, hvis jeg overhovedet kunne, fordi det var et center, det var værd at komme til, der var et folkeliv, der var et kulturliv, der var et erhvervsliv, som tiltrak mennesker, der var ude at rejse. Jeg siger ikke, at vi skal udforme det som amerikanerne, vi skal vel lave vores danske model, men vi har mulighederne i det område for at lave noget utrolig spændende erhvervsmæssigt, kulturelt, boligmæssigt, naturmæssigt, og det er det, jeg tror efter i dag at vi bliver et stort flertal om at gøre.

Jeg var meget glad for hr. Baadsgaards indlæg om, at Socialdemokratiet er enig i de positive hensigter vedrørende København. Hr. Baadsgaard mente, at når jeg nu henviste til den intensive debat, så burde jeg også have lyttet til den og ændret mit forslag. Jeg valgte at lade være med det. For ikke at foregøgle, at forhandlingerne var slut, valgte jeg faktisk at genfremsætte uændret det forslag, vi fremsatte i foråret med henblik på at have det som udgangspunkt for de forhandlinger, som vi hele tiden har vidst skulle til.